

אינטימיות

לא יודעת למה, אבל יש כאנה המנטים לחסוך חצי לירה דווקא אצלי. למרות ההודעות המפורשות והאזהרות, הם שולחים מיכתבים המיועדים למשלוח למכתבים במדור זה, מבלי להדביק עליהם בול. זה לא הכסף. זאת הטירחה הכרוכה בכך שמונעת ממני לעשות עימם את המסד ולשלוח את מיכתביהם למינע. אם הם לא מתייחסים ברצונו. למה שהם כותבים, אז מה שדווקא אני יעשה זאת?

קשיים בחיוכים

איפה (1/61) רואה חורף אני לא יודעת, אבל היא לא אהבת אותו. כן כל כך קר בחוף והשמיים בוכים ועושים לי חשק לבכות יחד איתם. קשה לי לחייך בזמן האהרון חיוך רחב כזה, מאושר, כי בחוף יש רעמים וקר ובפנים, עמוק בלב, עצוב ומשהו שבור אפילו ומחכה לטיפול ממישהו שיתנשא לגובה 170 ס"מ ל"פחות. כי אני אהבת גבוהים. שיהיה נאה, שיגור באיזור חיפה או הצפון, שלא יהיה איכפת לו לאהוב אותי אף על פי שאני רק בת 17 מינוס, ביישנות ובעלת גמשים פה ושם, שיאהב לראות סרטי אהבה והעיקר שירצה לאהוב חזק חזק כמוני".

יפה, לא! או אם יש בי סביבה מומחה לחיוכים, ש"יקום!

בסיס אידיאולוגי

(2/61) הוא בן 22, הגר בקומנה מעורבת בעיר הקודש, שם הוא מחפש דלוקים ואת שביל הזהב בין חיים בצוותא למיזוי אינדיבידואלי מכסימלי.

אינטימיות. וזה לשונו: "אין לי שום רצון בך כח בר לחיים או כבחור שאפשר להתרברב בו כמוצג חברתי. אין לי שום חשק שתאהב או תי ואני לא רוצה להשתמש במדור זה כבמדור שידוכים. מפני שאהבה ומאהבים לא קור גים בצורה מלאכותית. כל מה שאני רוצה ממך זה מכתבים על רמה. בעיקר בנושאי פרי לוסופיה. אל תפחד גם להיכנס לנושאים אינטימיים. יש לי גי סיון בחיי אהבה ונוכל להיכנס

לי ולזכותי נזקפים 17 אביבים. ממה על מוסיקה. לא בוחלת גם במוסיקה קלאסית וכל הבטהו- בניגים והמוצרטים לא מבהיר לים אותי. אהבת לנגן ולכי תוב שירים ולכתוב בכלל וב- קיצור. אז אם יש לך מה לה- ציע, ואתה באמת אינטימית או קיימה".

זאת לעומת זאת (6/16) הולך ככה:
"כותבת מתוך עניין להכניס לשיגרת חיי פגישות עיוורות ואולי קמצוץ של אווירת מתי

עה? ואם סוף סוף מודמן לי לומר מה שאני מחפשת. מדוע שאפספס ואת? אז מה שנוטר זה לקחת נייר + מעט מחשי- בה ולכתוב ובקשר אלי. לא אפרט! סה"כ חיים די שיגרי- תיים. כך שעם מעט מיסטריות ואנונימיות יכולים להוסיף ל- טיבו של עניין".

לא ברור לי איך שתייהן מס- דרות ביחד. אבל זה מה שיש.

הצעה מגונה

את מיכתבו של (7/61) אני מפרסמת לא כך מפני שאני מאמינה שיהיו לו קליינטיות, אלא כמיסמך-אנושי, המדבר בעד עצמו.

"הנני חייל שמשרת בקריה. ממשכורת הצבאית ומהעבודות שאני מצליח להשיג, אינני יכול לחיות. המצב כללית הוא די קשה. קשה לחייך כמוני להסתדר.

"מה שאני רוצה למסור לך הוא, שלאחר מחשבות ודילמות ההלכתי לפנות למדורך, משום שהוא כתוב בצורה נאותה, ולבקש לפרסם בקשה זו: מעוניין להכיר נשים (לא זק- נות מדי) למטרות אינטימיות שהשכר בצידן (בקיצור, גי- גולו. אבל שישאר בינינו). מה שאני מבקש הוא שהצד המס- חרי של פנייתי ישתקף במדור רך. אני מקווה שהבנת את מיכלול הבעיה. למי שמעוניינת בפרטים או גובהו 184 ס"מ, בלונדי, מבנה-גוף חטוב ובעל אמביציות".

רואים, רואים, חבל רק שלא פירט את לוח המחירים.

מסיבה של בכי

התחלנו בחורף ונגמור ב- חורף. "זה לא נכון מה שאנשים אומרים. אחרי החורף לא בא תמיד אביב". זה מה שטוען (8/61) ונימקויו עמו.

"ילדה שלי של פעם כתבה שבגבעות שלנו כבר פורחים פרחים ובחורב אביב ושוב יש עלי כותרת אדומים של אהבת- לא-אהבת וציפורים של שיר חזרות וזה סימן שטיפטיפה אביב. ורציתי לכתוב שאצלי יש חורף והטיה מתפורר מעל הקיר וציפורים של שיר אינן שרות לי.

"לפעמים אני מסתובב ברחו- בות של לילה ורואה אנשים שלא נוגעים. רואה בתי וזכות של זוגות נשואים ואין אהבה בפנים. וכל כך הרבה עיניים שמבקשות רק שעה קטנה של מעט אהבה.

"אז אני רוצה להזמין אותך למסיבה של בכי. רבים ודאי יבואו למסיבה כזו של המון כאב ושל לבכות על מה שרק רוצים. כל אחד את הכאב שבו. כי לפעמים אני רוצה נורא לבכות. ולבד קשה לי. ומתי שלא יהיו עוד דמעות ויגמר הבכי, אפשר לקום בשקט וללכת בלי להפריע ולחזור מתי שרוצים. כי אצלי הדלת פתוחה ואפשר לבכות תמיד. חורף עצוב כזה. חורף של רעב לאהבה ואין שובע. רעב תמיד לאהבה. לרצות להתאהב כל בוקר מחדש בלי להסתאב. חורף של כל כך הרבה כאב ויופי. כל כך כל כך מאב. התבואי?"

נערת השבוע

עם הקווים הזה בחוף הגיע הזמן להסיר את הנפטלין מהביקיני זה גם מה שעשתה עלמת-חמד זה, ששמה זרח מפרחוני, שרק עתה השתחררה מצה"ל.

רק הוריה את המדים וכבר התכפתה בביקיני. בינתיים רק בתצוגת-אופנה. אבל אני מתערכת שבי קרוב תראו אותה גם על החוף, אם יצרנייה-אופנה לא יעסיקו אותה יותר מדי בתצוגות. מה שהיא הספיקה לספר לי זה, "שלא משנה לי מה תהיה האופנה — אצלי הביקיני תמיד עובד!"

חות וסקרנות. אולי זה ישמע קצת יומרני אבל נדרש: בוגר תיכון, קצין לשעבר, בין הגיי- לים 21-27, אוהד ריקודי-עם (חשוב מאוד), סוג של בנאדם פחות או יותר ממוסד (לא מח- בבת במיוחד זורקים ופריקים).

"יודעת שזה נשמע מגעיל ולא צודק. אבל באמת שלא איכפת לי. ומה פתאום שאהיה צב- רי.

לכל נושא שהוא בחופשיות. ותאמין לי שלא הייתה לי התי נגדות להתכתב גם עם בחורה אך זה פשוט משעמם. אני מע- דיפה להחליף דיעות עם בן המין המכוער. רצוי שתהיה לפ- חות בן 19 אביבים וכל המרי בה הרי זה משובח.

"להגנתי אציין רק שאני קיבוצניקית ויש לי דיעות משי-

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חויך מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור